

[Finansministeren.]

steriets budget for folkeskolen, der viser en stigning fra 1.539 mill. kr. til 1.681 mill. kr. i faste priser, det vil sige med 158 mill. kr. eller 9 $\frac{1}{4}$ pct. Trækker man de 4,6 pct. fra, skulle der altså være op mod 5 pct. til standardforbedringer, men jeg vil gerne føje til, at langt den største del af standardforbedringerne jo, således som skoleloven er opbygget, skal afholdes af kommunerne. Hvis man ved standardforbedringer f. eks. forstår et bedre skolebyggeri, flere specialklassers indretning, anvendelse af audiovisuelle undervisningsmetoder osv., så er dette kommunale udgifter.

Hr. Sigsgaard var også inde på budgetteringen af bidraget til udviklingslandene. Her kan jeg oplyse, at budgetteringen er sket inden for rammerne af den af folketinget vedtagne bistandsplan. Denne plan forudsætter, at samtlige statslige og private bistandsydelse frem til 1972 bringes op på det af folketinget vedtagne niveau, 1 pct. af nettonationalindkomsten, og dette er som sagt forudsat her i planlægningen. Skal det ændres, må det kræve en ny folketingsbeslutning herom.

Hr. Sigsgaard gjorde nogle betragtninger også om budgetoverslaget vedrørende åndssvageforsorgen. Her må jeg henvise til, at der for åndssvageforsorgen som for det øvrige sociale område er regnet med en ganske betragtelig stigningstakt. Fra 1969-70 til 1972-73 er stigningstakten for åndssvageforsorgen godt 20 pct., medens stigningen i de samlede nettoudgifter, når man holder reservene udenfor, er knap 12 pct. De stærkeste angreb på regeringen kom vel fra hr. Lysholt Hansen. Han gav os ganske vist en beskeden julerose for prisstabiliseringen, og den takker jeg for. Jeg er kun ked af, at den ikke også havde fundet udtryk i den skriftligt udleverede tale, men kun kom frem her i salen; det var jo rart i hvert fald, at den kom. Men denne rose var som alle roser udstyret med en række torne. Det var således, at på visse steder i hr. Lysholt Hansens tale hørte man det bekymrede hjertes banken. Man kunne ligefrem høre, hvor han var bekymret for, om nu den lavere rente kunne holde. Det var jo ikke sådan, at han i og for sig så hen til, at den ikke kunne holde. Jeg forstod hans indlæg således, at nu skulle alle

kræfter sættes ind på, at den kunne holde. Jeg kan sige til ham, at økonomiministeren vil give en redegørelse her til formiddag for Nationalbankens obligationspolitik, og jeg håber, at den kan give ham lidt ro i sindet op til julen.

Jeg har jo kendt hr. Lysholt Hansen i mange år — jeg tror, vi vandrede ind i denne sal side om side. Jeg har vel aldrig kendt ham som nogen humorist, men altid vidst, at han var en ironiker. Jeg kan huske, at Victor Kuhr i sin tid definerede humor som den bag spøgen skjulte alvor, men ironi som den bag alvorens skjulte spøg. Når man hørte hr. Lysholt Hansen i går, var man klar over, at det blev ført frem med megen alvor, men at der dog var et glimt af spøg bagved, som der altid er hos det ærede medlem, der jo er meget venlig og mere spøgefuld, end hans alvorlige mine giver udtryk for, og det er da godt, det er sådan. Jeg glæder mig til at få lejlighed til den 16. januar at komme i investeringsudvalget og drøfte de problemer, hr. Lysholt Hansen omtalte.

Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg er forfærdelig ked af det aktstykke, der blev fremsendt vedrørende en ekstra tipsdag til den olympiske komité. Ansøgningen fremkom fra den olympiske komité den 20. september, og i oktober tog vi en opringning til den olympiske komité om, hvor meget man nu skønnede underskuddet ville være, og der blev sagt, at skønnet gik ud på 200.000 kr. Den 2. december modtog vi det foreløbige regnskab, som jo viste 29.000 kr. i underskud, og samme dag blev aktstykket trukket tilbage. Men det er naturligvis uheldigt, at dette har fundet sted. Det er uheldigt, at man ikke fra den olympiske komités side øjeblikkelig, da man fik kendskab til, at underskuddet ikke blev 200.000 kr., men kun omkring de 30.000 kr., gav skattedepartementet underretning herom, og det beklager jeg. Det gør naturligvis, at man må være forbeholden næste gang, man skal tænke på en ekstraordinær tipsdag til dette formål.

Når der var denne forskel mellem skønnet og de mere koncise regnskabstal, man nåede frem til, skyldtes det for det første, at den mexikanske ledelse havde betalt 14 dages ophold for idrætsgæsterne i Mexiko; hvilket man ikke regnede med eller havde kendskab